

[Finansministeren.]

sådan ændring må ske. Det er nok muligt, at vi skal over et valg, inden der kan blive en sådan mere almindelig erkendelse, og inden der også på det grundlag kan komme frugtbare forhandlinger. Men indtil da synes jeg, det under hensyn til den samlede økonomiske politik er rigtigt at gennemføre skatteudskrivningen som foreslået her.

Peter Nielsen: Jeg skal ikke forlænge diskussionen her i dag. Det kunne være interessant at komme ind på mange betragtninger, men det, det drejer sig om, er jo, at udskrivningsloven er til anden behandling. Det er det rent praktiske; det andet kan på nuværende tidspunkt kun blive af mere eller mindre teoretisk karakter. Det, udskrivningsloven går ud på, er jo gennem en statskatteskala først og fremmest at skaffe de penge, der skal bruges i henhold til finansloven.

Vi har i dag behandlet ændringsforslagene til denne finanslov, og venstre og de konservative har anvist besparelser på 17,5 mill. kr. vedrørende egnsudvikling, 10 mill. kr. vedrørende boligprojektering og 3 mill. kr. vedrørende levnedsmiddelinstittet, altså ca. 30 mill. kr. Pengene til den seksuelle adfærd tager jeg ikke med. Man har med andre ord anvist besparelser på en kvart procent af de penge, der skal bruges, og jeg synes derfor, det er meget morsomt, at man med store armbevægelser står op og siger: bliver I ved med at tage? Hvor mange procent tager I? o. lign. Sagen er jo, at vi vel i morgen i fællesskab vedtager alle disse udgifter. Dem skal der skaffes dækning for. Det kan jo være meget morsomt i et valgår at sige, at man stemmer for alle statsudgifter, men at man ikke vil være med til at stemme for statsindtægter eller i hvert fald vil skælde ud over dem.

Hvad spørgsmålet om vareafgifter eller direkte skatter angår, er vort parti ikke dogmatisk. For mig er det ikke afgørende, om skattebetalingen sker på den ene eller den anden måde, når blot det sker så praktisk som muligt. Det afgørende for os er, om der ved en sådan overflytning finder en ændret byrdefordeling sted mellem de forskellige indtægtsgrupper. Skal vi gå videre med vareafgifter, må vi have hele dette spørgsmål meget nøje undersøgt.

Jeg tror ikke, at man kan sige: all right, vi opkræver store vareafgifter, og så må vi over til en eller anden subsidieordning. Det har man prøvet f. eks. i Norge, hvor man imidlertid nu har nedsat et udvalg, der skal undersøge, om man eventuelt kan komme bort fra denne ordning. Jeg synes derfor, det ville være ret ejendommeligt, om vi gik ind i en sådan ordning, for der var foretaget en egentlig undersøgelse af disse problemer.

Det egentlige er imidlertid som sagt, at vi må have en udskrivningslov for at dække udgifterne i den finanslov, vi stort set er enige om, og jeg kan derfor fremdeles anbefale overgang til tredje behandling.

Foged: Det er ganske rigtigt, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen sagde, at dette er anden behandling af udskrivningsloven, men de spørgsmål, vi bringer på bane, er også relevante ved anden behandling af udskrivningsloven al den stund, at man med udskrivningsloven vedtager, hvorledes skatterne skal hentes. I denne forbindelse må vi da vist også stadig være opmærksom på, hvor meget man henter inden for de enkelte befolkningsgrupper. I dette lille hæfte, der omhandler indtægtsgrænser, og som er udgivet af socialforskningsinstituttet — det er publikation nr. 12 — findes nogle ganske gode oplysninger, der viser, hvor progressive skalaer vi arbejder med. Tager man eksemplerne på side 26 og 27 viser det sig i det store og hele, at man af en skattepligtig indtægt på omkring 10.000 kr. betaler 10 pct. i skat, af omkring 20.000 kr. 20 pct. og af omkring 30.000 kr. 30 pct. Sådan er udgiftsfordelingen, stigningen bliver mere og mere tyngende. Vi finder derfor, at den progressive skala er urimelig hård, og vi vil altså arbejde for og havde håbet, vi kunne arbejde for, at få en skattereform, der helt anderledes udjævnede dette.

Den højtærede finansminister præciserer nu, at han med hensyn til kildeskat forstår, at det er indkomståret, der skal drages ind i billedet, men vi får også den oplysning, at dette indkomstår ikke kan opgøres for en meget stor del af befolkningen. I Danmark er fordelingen mellem de enkelte grupper af befolkningen væsentlig anderledes end i mange andre stater. Når man